Wilten (?), Ende 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35265
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

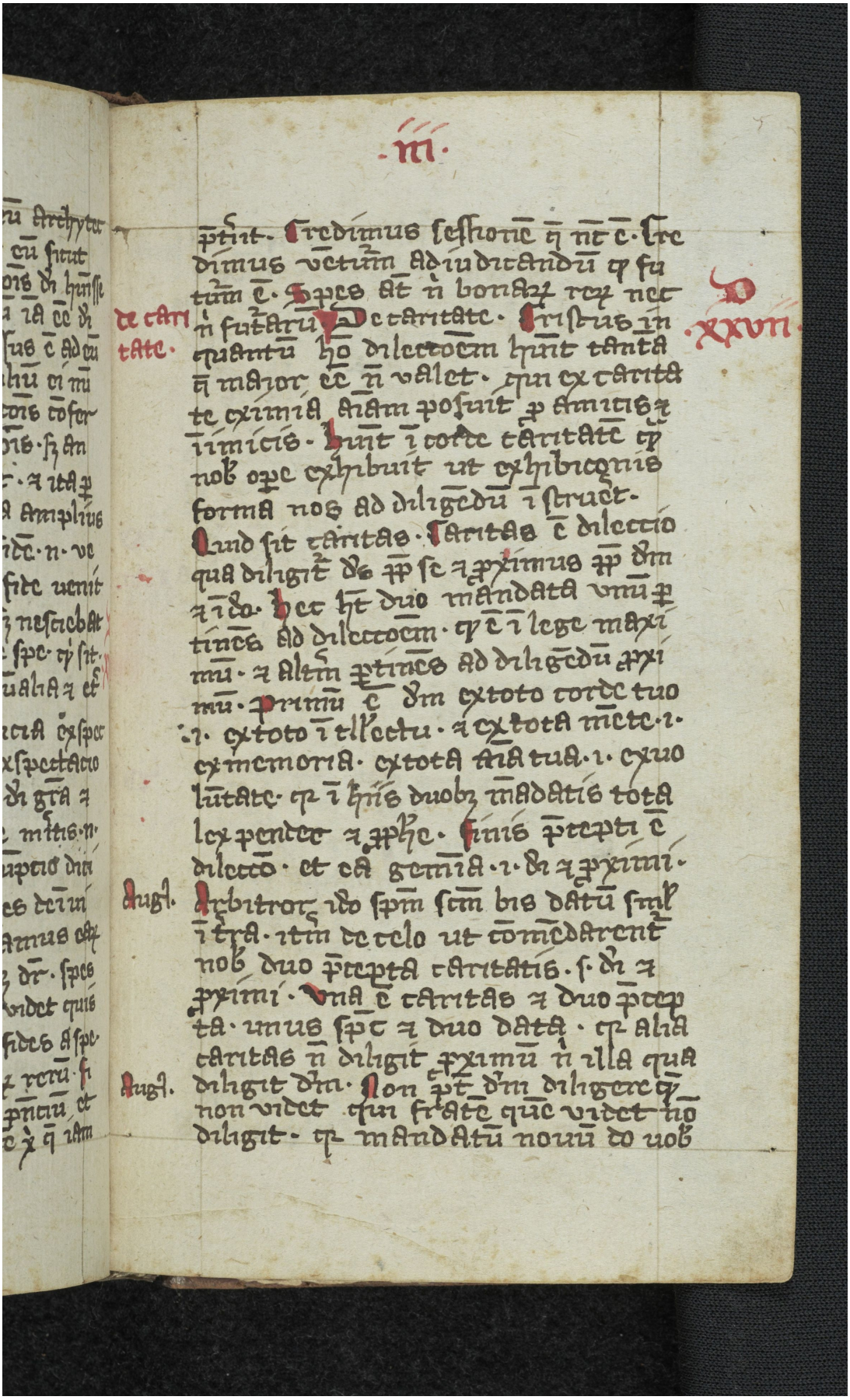

·m·

ptñt. Credimus ſcſſhonē ꝙ nt c. ſrc
dimus vēt̄m ad iudicandū ꝙ fu
tūm ē. Spes aūt i bonis rei nec
i futūris. De caritate. Tristus in
quantū ho dilectorem hñt tanta
ꝙ maior ee ñ valet. qm ex caritā
te eximiā animam posuit p amicis ꝙ
inimicis. Hunt i corde caritatē qꝫ
nob opc exhibuit ut exhibitoris
formā nos ad diligendū instruct.
Quid sit caritas. Caritas ē dilectio
qua diligit de ꝓ se ꝙ ꝓximus ꝓ dm
ꝙ ido. Hec hꝫ duo mandata unu ꝓ
timet ad dilectorem. qꝫ ē i lege maxi
mu. ꝙ alt̄m ꝓtimet ad diligendū ꝓxi
mu. Primu ē dm extoto corde tuo
.i. extoto i tellectu. ꝙ extota mente. i.
extmemoria. extota anīa tua. i. extuo
lūtate. qꝫ i hīs duob mādatis tota
lex pendet ꝙ ꝓphe. Finis ꝓcepti ē
dilectio. et ea gemina. i. de ꝙ ꝓximi.
Augl. Arbitror ido ſpm ſcm bis datū ſmlr
i tra. item de tclo ut cōmendarent
nob duo ꝓcepta caritatis. ſ. de ꝙ
ꝓximi. Una ē caritas ꝙ duo ꝓcep
ta. unus ſpc ꝙ duo data. qꝫ alia
caritas ñ diligit ꝓximu ñ illa qua
Augl. diligit dm. Non pt dm diligere qꝫ
non videt qm fratē quē videt no
diligit. qꝫ mandatu nouu do uob